

SOLIDAIR MET GUATEMALA
Langestraat, 6 – B-9300 Aalst - België
Tel.: 053/62 94 76
E-mail: guidods@skynet.be
Website: <http://www.solidairguate.be/>
Rek.Nr.: R en Vr Guatemala - BE53 9795 4510 6053

**"Waanzin is hetzelfde doen
en nog eens en nog eens
en andere resultaten verwachten"
Albert Einstein**

Aalst, 12 januari 2022

Info Brief 232

▣ Marnix Gruloos bericht over een beklijvende ervaring in Guatemala

Elk vorig verblijf in Guatemala was er tot nu toe een om nooit te vergeten, en toch werd mijn 9de uniek om meer dan één reden...

Het was de allereerste keer dat ik alléén vertrok... in tijden van covid kon dat echt niet beter uitkomen. Covid had het zo geregeld dat Eric deze keer niet mij, maar ik hém aan de luchthaven Aurora kwam ophalen. Ik zag – nooit eerder was ik daar als Eric daar niet was – hoe de mensen van San Miguel Eric misten. Én andersom. En hoe intens het terugzien was!

Ik vierde er voor de 1ste keer ooit mijn verjaardag, werd er peter van een 5de doopkind,

en vond in Silvia de gedroomde gids doorheen San Miguel Ixtahuacán en het land.

'Elk huisje heeft zijn kruisje,' zeggen wij Vlamingen; in San Miguel is dat niet anders.

Diego viert zijn 6de verjaardag, ik mag het van op de eerste rij meemaken. Zijn papa Rudi is exact een jaar geleden naar de VS, vertrokken. Zijn mama Lety, amper 24, leeft nu als een jonge weduwe samen met zoontje en schoonmoeder. Ik vraag me af...: "Gaat dit gezin ooit nog herenigd worden?"

Drie van de kinderen

van Ricardo & Ciriaca zijn 'illegaal' naar de VS geëmigreerd. De kans is klein dat ze ooit nog naar huis komen, dat ze elkaar ooit nog in levende lijve zullen zien, illegalen lopen immers groot gevaar opgepakt te worden bij het overschrijden van de grens. Gelukkig zijn er gsm en sociale media om contact te houden.

Eenzelfde verhaal bij Maria Elena, 52 jaar. Haar echtgenoot verblijft nu acht jaar in de VS, twee van hun kinderen volgden hem twee jaar geleden. Daar leven en werken ze nu, gescheiden van elkaar.

Op een zondag vroeg in de morgen in de beginjaren '80 wordt **Luis**, de echtgenoot van **Octavia**, thuis door soldaten opgepakt, het is de laatste keer dat ze hem ziet, ze zal nooit nog iets van hem horen. Hetzelfde overkomt de overbuur Georgino. Diezelfde zondag nog laten de overburen alles in de steek, hun huis inclusief, en vertrekken hals over kop, niemand weet waarheen noch zal men het ooit te weten komen. Hun huis staat er vandaag nog, als stille getuige, helemaal vervallen.

Het verhaal van de familie van Silvia zelf leest als een thriller. Die begint wanneer haar grootvader Felix hier burgemeester is, en waarvan op de dag van vandaag de laatste pagina nog niet geschreven is. De naar Mexico gevluchte familieleden komen af en toe op bezoek, nog steeds clandestien, meestal bij nacht, uit vrees hun belagers van vroeger nu nog tegen het lijf te lopen.

Schrijvende verhalen..., en zo zijn er nog veel méér, maar er zijn er ook andere.

Zoals van **Adalberto** die jaren geleden door wekenlang, soms maandenlang drankmisbruik, dezelfde weg als twee van zijn jonge broers dreigde op te gaan, die beiden stierven aan alcohol. Hij leek een vogel voor de kat. Maar op een dag herpakte hij zich en is nu promotor van de A.A. in het bisdom San Marcos, en daarnaast een gewaardeerd schrijver. Hij is nu een van mijn beste vrienden.

Of van de immer levenslustige **Mariano**, die zijn jonge echtgenote verloor in een accident met een camión en alleen achterbleef met zes kleine kinderen, en nu in een experimentele fase forellen is beginnen kweken, de droom van zijn recent overleden vader waar makend. En die zopas in een gezamenlijk project van gemeente, Difam en Adibitol stapte om in serres groenten te gaan kweken.

Of van **Alex**, nu 21, wiens vader achttien jaar geleden levenloos in een ravijn werd gevonden. Het werd nooit duidelijk of het om een ongeluk ging dan wel om een misdaad, een diepe wonde op zijn voorhoofd kon geen uitsluitsel geven. Alex is de 3de van vier kinderen, is zeer actief in de parochiepastoraal met kinderen, is een begenadigd muzikant en zanger, en werkt aan een toekomst in die richting.

Of van **Yésica**, die met haar 20 jaar nu al een moeilijk te geloven hindernissenparcours achter de rug heeft, wiens baby Daniela het gezamenlijke doopkind werd van Silvia en mij, en die vast van plan is om haar studie Verpleging verder te zetten.

In het Tqanilnummer (het 4-maandelijks contactblaadje van broer Padre Eric Gruloos) van februari zal ik voorzeker nog wat meer vertellen over tal van andere zaken die indruk op mij maakten.

(foto's: *Marnix Gruloos*)

(12 november - 14 december 2021)

Guido De Schrijver

Steungroep 'Solidair met Guatemala'

Lidorganisatie van EU-LAT Network en van Europees Netwerk Oscar Romero Comités